

му била разнасяна изъ Разградъ, побита на пржтъ като били събирани пари отъ българи и турци, задето градътъ билъ ужъ спасенъ отъ страшния комита. Говори се, че отъ четата останалъ живъ само четника Димитъръ Ивановъ, който дълго следъ това живѣлъ въ гр. Бабадагъ.

Въ плеядата борби за политическото освобождение на България Таню С. Куртевъ изпъква като революционеръ-организаторъ и воевода. Въ неравна борба той слага геройски коститѣ си за свободата на отечеството. Това е плодъ не само на младежко увлѣчение и буенъ темпераментъ, но проява на високъ патриотизъмъ и дълбока любовъ къмъ Родината, съ съзнанието, че свобода се добива само съ скжпи жертви. Саможертвата на Таню воевода го поставя редомъ съ великанитѣ Х. Димитъръ, П. Хитовъ, Георги Икономовъ и другитѣ сливенски дейци — безсмъртни синове на България.*)

АТ. НИКОЛОВЪ

*) За тоя очеркъ сж използвани наши лични бележки, писаното въ „Историята на Априлското въстание“ и бележитѣ на г. Киро Киряковъ, печатани въ бр. 403 на в. „Отечество“, отъ 1. XII. 1928 г.